

Forslag

til

Lov om elforsyning.

Fremsat den 17. oktober 1975 af *handelsministeren*.

§ 1. Loven har til formål at sikre, at elforsyningen tilrettelægges og gennemføres med sigte på den mest hensigtsmæssige indpasning i landets samlede energiforsyning.

Stk. 2. Ved elforsyning forstås i denne lov produktion, transmission og distribution af elektricitet fra stationære anlæg samt ind- og udførsel af elektricitet.

Stk. 3. Handelsministeren kan bestemme, at visse former for elforsyning helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.

§ 2. Handelsministeren holder folketingets energipolitiske udvalg orienteret om alle væsentlige forhold vedrørende landets elforsyning.

§ 3. Elforsyningsvirksomhed fra produktionsanlæg med kapacitet over 25 megawatt eller transmissions- eller distributionsanlæg beregnet for spændinger over 100 kV må kun udøves efter bevilling givet af handelsministeren. Bevilling kan ikke gives for et kortere tidsrum end 20 år.

§ 4. Elproduktion med kernebrændsel som energikilde må kun finde sted efter eneretsbevilling givet af handelsministeren med tilslutning af det i § 2 nævnte udvalg.

Stk. 2. Eneretsbevilling kan kun gives til en enkelt bevillingshaver, som uanset kernekraftværkernes antal og beliggenhed skal være ansvarlig for planlægning, projektering, opførelse og drift af værkerne.

§ 5. Bevilling og eneretsbevilling er betinget af:

1) at bevillingshaverens vedtægter og eventuelle vedtægtsændringer godkendes af handelsministeren,

2) at bevillingshaveren påtager sig forsyningspligt i det af handelsministeren fastsatte omfang,

3) at bevillingshaveren efter anmodning giver handelsministeren alle oplysninger vedrørende den virksomhed, der udøves i henhold til bevillingen,

4) at bevillingshaveren efter anmodning fra handelsministeren og i fornødent omfang i samarbejde med andre elforsyningsvirksomheder udarbejder udførlige investerings- og finansieringsplaner for kapacitetsudbygning af produktions- transmissions- og distributionsanlæg,

5) at bevillingshaverens beslutning om iværksættelse af anlægsarbejder i form af væsentlig ændring af bestående eller opførelse af nye produktions-, transmissions- eller distributionsanlæg af den i § 3 nævnte størrelse eller derover godkendes af handelsministeren,

6) at bevillingshaveren i sin virksomhed underkaster sig det tilsyn med overholdelsen af bevillingsvilkårene, som handelsministeren foreskriver, samt

7) at bevillingshaveren betaler de med tilsynet forbundne udgifter.

Stk. 2. I bevilling eller eneretsbevilling kan udover de i stk. 1 nævnte betingelser fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i den pågældende elforsyningsvirksomheds særlige forhold, eller som har til formål på specielle områder at supplere de efter stk. 1 fastsatte betingelser.

§ 6. Bevilling og eneretsbevilling er undtaget fra retsforfølgning og kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre handelsministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene herfor.

Stk. 2. Overdragelse af eneretsbevilling kan kun finde sted med tilslutning af det i § 2 nævnte udvalg.

§ 7. Bevilling og eneretsbevilling fortabes, såfremt bevillingshaver træder i likvidation eller kommer under konkurs.

Stk. 2. Såfremt de i § 5, stk. 1, nævnte betingelser eller vilkår fastsat efter § 5, stk. 2, ikke overholdes, eller såfremt overdragelse finder sted i strid med § 6, kan handelsministeren med det i § 2 nævnte udvalgs tilslutning inddrage bevillingen eller eneretsbevillingen.

§ 8. I bevilling og eneretsbevilling fastsættes bestemmelser om, hvorledes der ved ophør eller fortabelse af denne skal forholdes med de af bevillingen omfattede produktions-, transmissions- og distributionsanlæg.

§ 9. Ved levering af elektricitet kan i prisen indregnes nødvendige udgifter til brændsel, lønninger og andre driftsomkostninger, administration og salg, driftsmæssige afskrivninger samt forrentning af fremmedkapital. Herudover kan der med det i § 10 nævnte elprisudvalgs tiltræden indregnes henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter generelle regler for beregning af driftsmæssige afskrivninger og for udvalgets tilslutning til, at der i prisen indregnes henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital, jfr. stk. 1, 2. pkt. Handelsministeren fastsætter endvidere efter samråd med Danske Elværkers Forening regler for regnskabsføring og budgettering.

Stk. 3. For elforsyningsvirksomheder, som i kombineret produktion leverer varme og elektricitet, skal omkostningerne fordeles på de pågældende produkter efter rimelige, driftsøkonomiske principper.

§ 10. Priser og andre betingelser — herunder afgifter ved tilslutning og udvidelse — skal med angivelse af grundlaget for pris-

fastsættelsen anmeldes til et af handelsministeren nedsat udvalg (elprisudvalget) efter regler fastsat af udvalget.

Stk. 2. De anmeldte priser og betingelser er offentligt tilgængelige, medmindre elprisudvalget tiltræder, at de ikke offentliggøres.

Stk. 3. Priser og andre betingelser, der ikke er behørigt anmeldt, er ugyldige.

Stk. 4. Finder udvalget, at priser eller andre betingelser er urimelige, eller i strid med bestemmelserne i § 9, giver udvalget, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af priser eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt priser eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan udvalget, efter forhandling som nævnt i stk. 4, give pålæg om ændring af priser eller betingelser.

§ 11. Elprisudvalget består af en formand og 9 andre medlemmer, som udnævnes af handelsministeren. Formanden og 4 af medlemmerne skal være uafhængige af elforsyningsinteresser og kommunale interesser og skal repræsentere juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk sagkundskab samt de større og de mindre forbrugeres interesser. Af de øvrige 5 medlemmer udnævnes 3 efter indstilling fra Danske Elværkers Forening, 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Kommunernes Landsforening og 1 medlem efter fælles indstilling fra Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Stk. 2. Udvalget er beslutningsdygtigt, når et lige antal af de medlemmer, der repræsenterer elforsynings- og kommunale interesser og de øvrige medlemmer, er tilstede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Stk. 3. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af Monopoltilsynets direktorat.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

§ 12. Elprisudvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

Stk. 2. Med hensyn til udvalgets beføjelser til at kræve oplysning m. v. og til klage over

F. t. l. om elforsyning.

udvalgets afgørelser finder reglerne i § 15, jfr. § 20, og § 18 i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger anvendelse med de fornødne afvigelser.

§ 13. Handelsministeren kan, når energipolitiske hensyn, herunder mulighederne for forøgelse af forsyningssikkerheden, taler derfor, med rimeligt varsel pålægge elforsyningsvirksomheder:

1) at indrette deres produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen,

2) i et nærmere fastsat omfang at anvende bestemte former for energi i produktionen,

3) at indrette deres produktionsanlæg med sigte på opnåelse af størst mulig nyttevirkning af den anvendte energi i produktionen, herunder ved kombineret el- og varmeproduktion,

4) at opretholde lagre af brændsel i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Handelsministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler til gennemførelse af foranstaltninger efter stk. 1. De i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte foranstaltninger kan pålægges den enkelte virksomhed. Den i stk. 1, nr. 3, nævnte foranstaltning kan pålægges såvel den enkelte virksomhed som gennem almindelige forskrifter. Den i stk. 1, nr. 4, nævnte foranstaltning kan kun pålægges gennem almindelige forskrifter.

§ 14. Handelsministeren bemyndiges til efter forudgående mæglingsforsøg og forhandlinger med interesserede parter at træffe endelig afgørelse i tilfælde af grænsevist mellem to eller flere elforsyningsanlæg, hvorunder der også vil være at tage fornødent hensyn til forbrugernes interesser.

Stk. 2. Stridigheder, der vedrører spørgsmål om samarbejde mellem de interesserede parter, kan, når samtlige disses tilslutning dertil er givet, forelægges handelsministeren til endelig afgørelse, idet dog handelsministeren kan henvide de omhandlede spørgsmål til afgørelse for domstolene.

§ 15. Den der:

1) udøver elforsyningsvirksomhed i strid med § 3 eller § 4, stk. 1,

2) tilsidesætter vilkår i bevilling eller eneretsbevilling, som er givet i medfør af loven,

3) tilsidesætter pålæg givet i henhold til § 10, stk. 4 eller 5, eller § 13, stk. 1,

4) i forhold, som omfattes af loven, meddeler handelsministeriet, elprisudvalget eller monopolankenævnet urigtige eller vildledende oplysninger, eller fortier forhold, der måtte være af betydning for behandlingen af den pågældende sag, straffes med bøde, medmindre anden lovgivning medfører højere straf.

Stk. 2. I forskrifter, som udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne straffes med bøde.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 16. Bestemmelserne i sikkerheds-, sundheds- og miljølovgivningen, herunder lovgivningen om elektriske stærkstrømsanlæg, lovgivningen om atomare anlæg, lov om brug m. v. af radioaktive stoffer, lov om miljøbeskyttelse, frednings- og planlægningslovgivningen og bestemmelserne i arbejderbeskyttelseslovgivningen berøres ikke af denne lov.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. februar 1976.

Stk. 2. Elforsyningsvirksomheder, som før loven trådte i kraft udøvede en virksomhed omfattet af bevillingssystemet efter § 3, jfr. §§ 5-8, kan, når de alene eller i fællesskab med andre bestående elforsyningsvirksomheder inden en af handelsministeren fastsat frist, som kan forlænges, indsender fornøden ansøgning om bevilling, fortsætte deres virksomhed uden bevilling, indtil handelsministeren har afgjort deres ansøgning.

Stk. 3. En bevillingsansøger efter stk. 2 har ret til at opnå bevilling:

1) såfremt ansøgeren erklærer at ville opfylde de i § 5, stk. 1, nr. 2-7, nævnte betingelser, og

2) såfremt ansøgerens vedtægter ikke strider mod de nævnte bestemmelser eller mod loven.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forslaget til lov om elforsyning fremsattes første gang den 15. november 1974. Der henvises til Folketingstidende, sp. 1659, tillæg A, sp. 1595 (lovforslag nr. 86). Forslaget, der ikke nåede at blive færdigbehandlet, blev i praktisk taget uændret form fremsat påny af den nuværende regering. Dette forslag nåede heller ikke at blive færdigbehandlet i folketinget, men der blev gennem udvalgsbehandlingen tilvejebragt et omfattende materiale. Der henvises til Folketingstidende, sp. 2319, (lovforslag nr. 180), sp. 4002. Energipolitisk udvalgs beretning af 29. august 1975 er optrykt som blad nr. 854. I beretningen er udvalgets spørgsmål optrykt som bilag tilligemed ministrenes svar. Beretningen omfatter såvel forslag til lov om elforsyning som forslag til lov om atomanlæg m. v. og lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

Nærværende lovforslag er på en række punkter ændret i forhold til det i marts 1975 fremsatte forslag (i det følgende betegnet som marts-forslaget). Hovedændringerne vedrører bestemmelserne om samarbejde mellem elforsyningsvirksomhederne om strukturændringer, herunder også spørgsmålet om eksisterende virksomheders adgang til i fornødent omfang at opnå bevilling efter det almindelige bevillingssystem. Ændringerne indebærer, at marts-forslagets § 3, stk. 2, udgår, og erstattes af en ny § 14, der bygger på stærkstrømslovens § 2, samt at overgangsbestemmelserne i marts-forslagets § 16 — nu § 17 — mildnes.

Herudover er der foretaget mindre ændringer i § 3, stk. 1, i § 5, stk. 1, nr. 1 og 5, i § 9, stk. 2, og i § 11. I § 13 er der foretaget forskellige ændringer, bl. a. i overensstemmelse med ændringsforslag, som handelsministeren fremsatte under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til beskrivelsen af elforsyningens struktur, af vanskelighederne under den bestående lovgivning omkring prisindseendet på elområdet samt af lovforslagets finansielle og administrative konsekvenser henvises til de almindelige bemærkninger i marts-forslaget og til udvalgsberetningen.

I marts-forslaget omtales arbejdet i handelsministeriets analyse- og prognoseudvalg. Udvalget har udarbejdet notat om udviklingen i elforbruget og om elværkernes kapacitet, offentliggjort som bilag til handelsministeriets notat af april 1975: Udviklingen i energiforbruget og energipolitiske aktiviteter. Udvalget har for tiden en række undersøgelser igang vedrørende energiforbrugets udvikling, herunder

yderligere undersøgelser vedrørende elforbruget og elværkernes kapacitetsbehov.

Om overvejelserne vedrørende opførelse af kernekraftværker og lovforslagets sammenhæng med forslag til lov om atomanlæg m. v. og forslaget til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg henvises til marts-forslaget og udvalgsberetningen. Der henvises særligt til handelsministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 36, hvor det bl. a. anføres:

„Efter at der af undervisningsministeren er fremsat ændringsforslag til forslag til lov om atomanlæg, således at denne lov først træder i kraft ved særlig lov, er det min opfattelse, at drøftelsen af det principielle spørgsmål for og imod kernekraft naturligt kan finde sted i forbindelse med behandlingen af ikrafttrædelsesloven. Meddelelse af eneretsbevilling vil ikke blive aktuel, før ikrafttrædelsesloven er vedtaget, og før end spørgsmålet om eventuel afholdelse af folkeafstemning er afklaret“.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen er uændret i forhold til marts-forslaget.

Det bemærkes, at formålet med loven, at tilrettelægge og gennemføre elforsyningen med sigte på den mest hensigtsmæssige indpasning i landets samlede energiforsyning, findes at kunne opretholdes i uændret form, uanset at der ved fjernelse af § 3, stk. 2, er sket indskrænkninger i handelsministerens beføjelser. Indskrænkningerne omfatter således ikke de øvrige hovedområder: de overordnede udbygnings-, investerings- og finansierings spørgsmål, prisindseendet samt spørgsmålet om produktionsanlæggenes indretning, forbrug af forskellige energikilder, nyttevirkningen af den anvendte energi og lagre. Svaret for sikringen af en rationel og effektiv elforsyning påhviler nu som hidtil i første række elforsyningsvirksomhederne og de kommunale myndigheder og organisationer, som gennem forhandlinger og frivilligt samarbejde må søge problemer løst.

Til § 2.

Bestemmelsen er uændret.

Til § 3.

Bestemmelsen i stk. 1 er ændret således, at det nu er præciseret, at bevilling nok kan tidsbegrænses, men dog ikke for et kortere tidsrum end 20 år, hvil-

ket må anses rimeligt under henvisning til den økonomiske levetid for anlæggene. Bestemmelsen i marts-forslagets § 3, stk. 2, er udgået. Bestemmelsen har været udsat for en betydelig kritik navnlig fra de mindre elforsyningsvirksomheder, idet disse har givet udtryk for, at strukturtilpasningerne bedst kan finde sted på frivilligt grundlag.

I betragtning af, at der i de senere år har fundet en betydelig strukturudvikling sted og i lyset af det udtryk for samarbejdsvilje, som elværkerne har givet tillende i en række kommentarer til den af dem udarbejdede skitse til samarbejdsaftale, har man fundet det forsvarligt, at handelsministeren giver afkald på muligheden for at gribe regulerende ind.

Opmærksomheden henledes på, at der som nedenfor omtalt foreslås indsat en ny § 14 i lovforslaget, som erstatter de hidtidige bestemmelser i stærkstrømslovens § 2 om afgørelse af grænsetvistsager og om, at samarbejdsspørgsmål kan indbringes for ministeren, når parterne er enige herom. Stærkstrømslovens regel er kun ændret på den måde, at det nu er handelsministeren og ikke som tidligere Elektricitetrådet og ministeren for offentlige arbejder, der har beføjelserne. Det er endvidere præciseret, at der i grænsetvistsager skal finde forhandling sted med interesserede parter.

Til § 4.

Bestemmelsen er uændret.

Det vil være nødvendigt, at eneretsbevillingshaveren — fællesvirksomheden — organiseres og styres således, at den i henseende til såvel kernekraftens eventuelle indpasning i elforsyningsplanlægningen som til det nuklearsikkerhedsmæssige og øvrige forhold kan fungere som den entydige juridiske person, der formelt og reelt er ansvarlig over for myndighederne.

Til § 5.

Bestemmelsen er uændret, bortset fra en redaktionel ændring i stk. 1, nr. 1, og en ændring af vilkåret i stk. 1, nr. 5, hvori det nu er præciseret, at godkendelsesproceduren kun omfatter større anlægsarbejder — i form af ændringer eller nyanlæg — af den i § 3 nævnte størrelse eller derover.

Med hensyn til bestående større elforsyningsvirksomheders ret til alene eller i fællesskab med andre virksomheder at opnå bevilling efter § 5, jfr. §§ 6-8, henvises til bemærkningerne til § 17, hvor det bl. a. er anført, at muligheden for, at elforsyning til f. eks. ø-samfund kunne inddrages i et større forsyningsområde, nu afhænger af frivillige forhandlinger mellem de interesserede parter. Efter marts-forslagets § 3, stk. 2, og § 5, jfr. § 16, kunne sådanne spørgsmål i givet fald afgøres af handelsministeren.

Til §§ 6-8.

Bestemmelserne er uændrede.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt disse og andre bestemmelser i marts-forslaget kan anses for at indebære mulighed for ekspropriation, jfr. grundlovens § 73, henvises til den af justitsministeriet den 22. maj 1975 afgivne udtalelse, som er optrykt i udvalgsberetningen.

Opmærksomheden henledes på, at justitsministeriets udtalelse understreger sammenhængen mellem marts-forslagets § 8 og overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 2. Overgangsbestemmelserne — nu i § 17, stk. 3 — er nu udformet således, at bestående virksomheder har ret til at opnå bevilling, når de erklærer at ville opfylde betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 2-7, og når deres vedtægter ikke strider mod disse bestemmelser eller mod loven i øvrigt.

Til §§ 9-10.

Bestemmelserne er uændrede, bortset fra mindre ændringer i § 9, stk. 2. Det fastslås nu i lovteksten — og ikke som tidligere i bemærkningerne — at Danske Elværkers Forening skal tages med på råd ved udformning af regler om regnskabsføring og budgettering.

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 er ændret således, at antallet af medlemmer af elprisudvalget øges fra 9 til 10 medlemmer incl. formanden, og således at det nye medlem udpeges efter indstilling fra Danske Elværkers Forening. Samtidig er det i overensstemmelse med handelsministerens besvarelse af energipolitisk udvalgs spørgsmål 27 fastslået, at såvel de erhvervs-mæssige som husholdningsforbrugerne skal repræsenteres i udvalget. Dette nødvendiggør, at sagskundskaben hos et af de øvrige uafhængige medlemmer må dække to områder, jfr. herved også besvarelse af spørgsmål 29.

Som nyt stk. 2 indføres en bestemmelse om, at udvalget kun er beslutningsdygtigt, når et lige antal af de medlemmer, der repræsenterer elforsynings- og kommunale interesser, og de øvrige medlemmer er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Til § 12.

Bestemmelsen er uændret.

Til § 13.

Bestemmelsen er ændret, således at ordet „Brændsel“ i marts-forslagets § 13, stk. 1, nr. 1 og 2, er erstattet med „Energi“. Det er herved tilsigtet, at der i givet fald også vil kunne gives påbud om

anvendelse af f. eks. vindkraft, såfremt dette fremtidigt skulle være sig muligt og hensigtsmæssigt.

Der er endvidere indsat et nyt nr. 3, som svarer til den ændring, der var indeholdt i handelsministerens besvarelse af energipolitisk udvalgs spørgsmål 32. Bestemmelsen tilsigter, at elproduktionsanlæg skal søges indrettet med sigte på opnåelse af den størst mulige nyttevirkning af det anvendte brændsel, herunder ved kombineret el- og varmeproduktion. En række undersøgelser om disse spørgsmål er iværksat gennem udvalgsarbejde under boligministeriet, og når resultater om dette arbejde foreligger, vil der kunne tages stilling til anvendelse af denne nye bestemmelse.

Endelig er § 13, stk. 2, ændret, således at det nu ligger klart, at § 13 både kan anvendes ved udstedelse af generelle forskrifter og ved konkrete enkeltstående afgørelser. Det er samtidig fastslået, hvornår henholdsvis individuelle og generelle afgørelser kan træffes.

Af hensyn til EF-bestemmelserne må § 13 fortsat omfatte alle producerende elforsyningsvirksomheder.

Elværkernes omkostninger i forbindelse med foranstaltninger efter § 13 vil kunne indregnes i elprisen jfr. §§ 9 og 10. Prisbestemmelserne vil blive administreret således, at en virksomheds nettoprovenu ikke forringes på grund af påbudte foranstaltninger efter § 13.

Til § 14.

Som nævnt under bemærkningerne til § 3 svarer den nye § 14 til stærkstrømslovens § 2 in fine om grænsetvistsager og sager om samarbejde mellem interesserede parter. Bestemmelsen omfatter såvel elforsyningsvirksomheder under det almindelige bevillingssystem som andre elforsyningsvirksomheder.

Stærkstrømslovens § 2 in fine er sålydende:

„2. Elektricitetsrådet bemyndiges til efter forudgående mæglingsforsøg at træffe afgørelse i tilfælde af grænsetvist mellem to eller flere anlæg, hvorunder der også vil være at tage fornødent hensyn til forbrugernes interesser.

3. De af elektricitetsrådet truffene afgørelser, der vedrører de i punkt 1 og 2 i nærværende paragraf omhandlede forhold, kan inden en af ministeren for offentlige arbejder nærmere fastsat frist indankes for denne til endelig afgørelse.

4. Stridigheder, der vedrører spørgsmål om samarbejde mellem de interesserede parter, kan, når

samlige disses tilslutning dertil er givet, forelægges for elektricitetsrådet til endelig afgørelse, idet dog rådet med billigelse af ministeren for offentlige arbejder kan henvide de omhandlede spørgsmål til afgørelse for domstolene.“

Ved udtrykket „interesserede parter“ i § 14, stk. 1, kan der bl. a. henvises til den kreds af organisationer, der var omtalt i § 3, stk. 2, i marts-forslaget.

Til § 15.

Tidligere § 14. Bestemmelsen er uændret, bortset fra en rent redaktionel ændring.

Til § 16.

Tidligere § 15. Bestemmelsen er uændret.

Til § 17.

Paragraffens affattelse har sammenhæng med opgivelsen af § 3, stk. 2, og indsættelsen af den nye § 14.

Da det ikke har været hensigten og fortsat ikke er det at forhindre frivillige forbedringer af strukturen med henblik på at opnå en rationel og effektiv elforsyning, er det fundet rigtigt at udforme overgangsbestemmelserne på en sådan måde, at de kan tjene til fremme af denne frivillige udvikling. Dette er sket ved indsættelse af stk. 2 af ordene „alene eller i fællesskab med andre . . .“, samt ved at erstatte ordene „meddelt godkendelse eller afslag på ansøgningen“ med „afgjort deres ansøgning“.

Den nye formulering medfører, at der ikke kan stilles krav om strukturændring, bl. a. fusionering, hvorved f. eks. elforsyning til øsamfund kunne indrages i et større forsyningsområde, som betingelse for meddelelse af bevilling.

Fjernelse af § 3, stk. 2, og retten for bestående virksomheder til at opnå bevilling medfører som nævnt ad § 1, at elforsyningsloven ikke kan blive det redskab til påvirkning af forsyningsstrukturen, som oprindeligt var forudsat. — Ønskelige strukturtilpasninger kan herefter kun fremmes ved forhandling med de implicerede parter eller i medfør af den nye § 14, stk. 2, såfremt de interesserede parter bliver enige om at henvise samarbejdsspørgsmål til handelsministerens endelige afgørelse.

Loven foreslås ikraftsat den 1. februar 1976.

Til § 18.

Tidligere § 17. Bestemmelsen er uændret.